

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

ше излиза

за сега веднажъ въ седмицата:

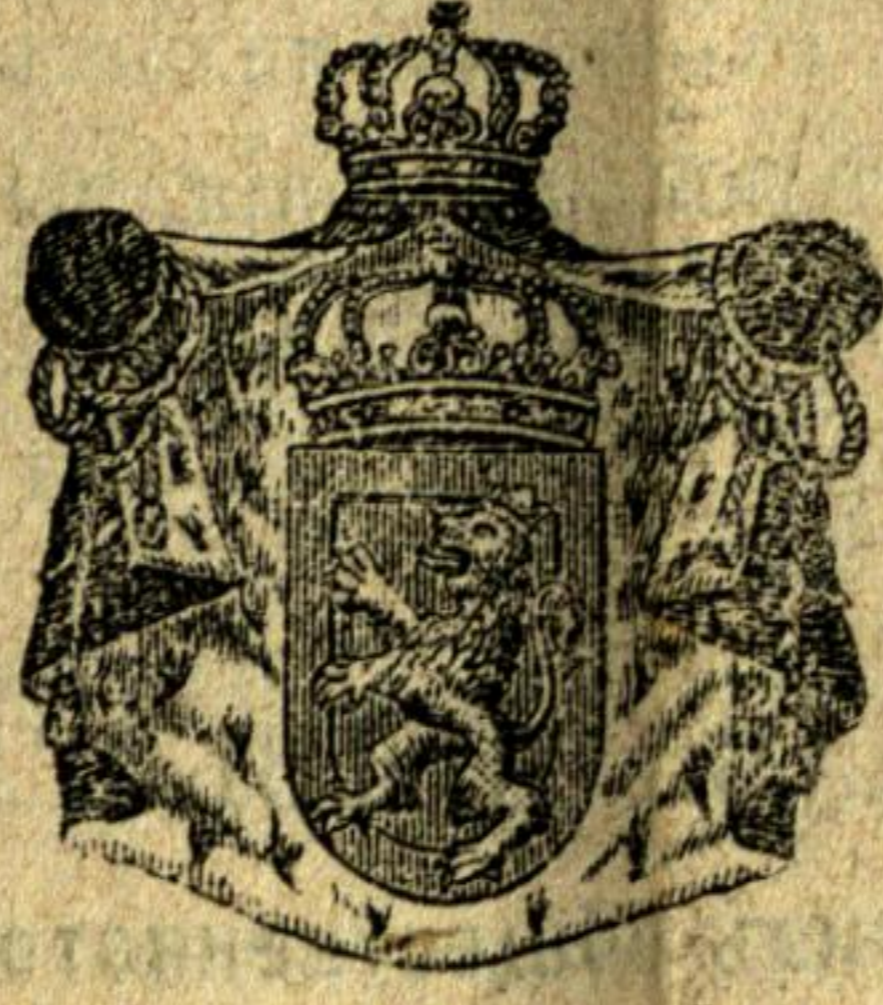
въ Сѣбота.

Пары и писма

се испращатъ

ДО М. К. БУВОТИНОВА

въ Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Цѣната на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

Е ЗА ЕДНА ГОДИНА:

12 франка.

Единъ брой 25 Сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНІЯ

се плаща:

За единъ петитенъ редъ за първитъ три пѣти по 30 сант., а за всякій последующій — 20 сантима.

Година 1.

Софія, Срѣда 11-ый Юній 1880 г.

Брой 51.

СЪДЪРЖАНІЕ:

Указъ по Министерството на Правосѣдіето. — Уставъ за наказаніята които мировитъ сѣди могатъ да налагатъ. — Обявленіе отъ Трънскій Окрѣженъ Сѣдъ.

по Министерството на Правосѣдіето.

УКАЗЪ

№ 235

Ный Александръ I.

Съ Божія милость и народната воля
Князь на България

Народното Събрание пріе, Ный утвърдихмы и утвърдяваме.

Ст. I. Законътъ за Наказаніята които Мировитъ Сѣди могатъ да налагатъ.

Ст. II. Обнародваме настоящій Законъ. Заповѣдвамы щото онъ да бѣде облеченъ съ държавнитъ печатъ и напечатанъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Ст. III. Наштъ Министръ на Правосѣдіето ся на-товарва съ изпълненіето на предвиднитъ въ тоя Законъ постановленія.

Издаденъ въ Нашата Столица, Софія, на 3-ий юній 1880 год.

На Първообразното подписано:

По Высочайша заповѣдь Намѣстникъ на Негово Высочество Министръ на Външитъ Дѣла и Исповѣданіята и предсѣдатель на Министерскій Сѣвътъ.

Д. Цанковъ.

Приподписано: Министръ на Правосѣдіето.

Хр. Стояновъ.

УСТАВЪ

За наказаніята, които мировитъ сѣди
можатъ да налагатъ.

ГЛАВА ПЪРВА.

Общи положенія

1. За проступкитъ, които сж означены въ тоя уставъ, мировитъ сѣди опредѣлятъ, на основаніе изложенитъ по-долу правила, слѣдующитъ наказания:

- 1) изобличаваніе и забѣлѣжки.
- 2) парична глоба не повече отъ триста франка;
- 3) запиранье не по-много отъ три мѣсяци и
- 4) тъмниченъ затворъ не по-много отъ шесть мѣсяци.

2. На наказаніята, които ся опредѣлятъ по тоя Уставъ, присѣдиняватъ ся на нѣкой, означены по имя случаи, отнеманьето на орѣдіята, които сж были употребены за извършваньето на проступкитъ или други вещи принадлежащи на виновнитъ.

3. Осжденитъ на затворъ въ тъмница употребяватъ ся на работы опредѣлены отъ законътъ.

4. Осжденитъ на запиранье занимаватъ ся съ работа само по собственото имъ желаніе. Тѣ ся държатъ отдѣлно отъ осжденитъ на тъмниченъ затворъ.

5. Священнослужителитъ и монашествующитъ, които сж осждены на запиранье или на тъмниченъ затворъ, проваждатъ ся не въ мѣстата на затворътъ, нъ на епархіалното имъ началство, за изпълненіе на присѣдана по негово распорѣждане.

6. Осжденитъ на глоба, ако не сж въ състояніе да сж заплатятъ, поддѣжтъ:

1) намѣсто глоба не по-горѣ отъ пятнадесать франка — на запиранье не по-много отъ три дни;

2) намѣсто глоба отъ пятнадесать до триста франка — на затваряне не по-много отъ три мѣсяци

7. За проступки, сторены безъ намѣреніе, предоста-ва ся на мировитъ сѣди да правятъ на виновнитъ, споредъ обстоятелствата, и обличаванія или забѣлѣжки. По строги наказанія ся опредѣлятъ за проступки безъ намѣреніе сторены само въ слѣдующитъ случаи:

1) когато по тоя уставъ е назначено наказание имен-но за непредпазливостъ, и

2) когато проступкитъ сѣстои въ неиспълненіе, по небрежность, на една особена обязанность, възложена отъ законътъ.

8. Проступкитъ никакъ не ся вмѣняватъ въ вина, когато тѣ сж извършены:

1) случайно, не само безъ намѣреніе, нъ и безъ всякаква предпазливостъ или небрежность;

2) въ малолѣтство до десята година.

3) въ безуміе, изумяване и въ подлуда отъ болѣсть, която докарва въ умоизстѣпленіе или въ съвършенно без-памятство;

4) по принужденіе отъ непреодолима сила, и

5) по необходима отбрана.

9. На несъвършеннолѣтнитъ отъ четиринадесать до се-дмнадесать година наказаніята ся назначаватъ въ размѣръ на половинъ. Недостигналитъ четиринадесатьта година ми-ровитъ сѣди може да ги не подлага на наказание, нъ да ги проважда на родителитъ, настойницитъ, или род-нителитъ имъ, за домашно поправленье.

10. При опредѣляне мѣрката на наказаніята за про-ступки, мировитъ сѣди сж назначава по обстоятел-ствата, които сж придружавали престѣпното дѣйствиє, ако тѣ увеличаватъ или умаляватъ вината. При туй пазятъ ся слѣдующитъ правила:

1) при осжданьето виновнитъ на тъмниченъ зат-воръ, туй наказание ся назначава въ предѣлитъ на выс-шата и нисша мѣрка, опредѣляема отъ поддѣжщитъ чле-нове на тоя уставъ;

2) при назначаванье запиранье, когато высшитъ предѣлъ на туй наказание е положенъ въ размѣръ повече отъ три дни, то не може да бѣде опредѣлено въ размѣръ на три или по малко дни, и

3) при налаганье глоба, опредѣлена отъ законътъ само въ предѣлитъ на высшитъ размѣръ, тя може да бѣде умале-на по усмотрѣніето на сѣдіята.

11. За обстоятелства, които смялятъ вината на подсѣдимитъ, преимущественно ся признаватъ.

1) Слабоуміето и крайното невѣжество;

2) силното раздраженіе, произлѣзло не отъ вината на самитъ подсѣдимъ;

3) нищетата и неманье средства за прехрана и за работа;

4) прежнето безукоризненно поведеніе;

5) доброволното, до постановленіето на присѣдана, възнагражденіе на оногово, който е увреденъ или ущетенъ, и

6) признаніето и чистосърдечното раскаяване.

12. За обстоятелства, които увеличаватъ вината на подсѣдимитъ, преимущественно ся признаватъ:

1) обмысленностьта въ дѣствіята на виновнитъ;

2) извѣстната степен на неговата образованность и многото или малко високо негово положеніе въ об-ществото;

3) повтореніето на сжщата или извършваніе на еднородна погрѣшка до истичаньето на една година по-диръ осжданьето му на наказание, и

4) упорното отказванье и възбужданіе особенно подозрѣніе противъ невиннитъ.

13. Когато сж участвовали двѣ или повече лица въ извършваньето на проступкитъ, тѣзы отъ виновнитъ, които сами го сж извършили, или сж подеторили другитъ на туй, наказватъ са по-строга отъ колкото тѣхнитъ сту-частници.

14. Въ случай на съвѣкушы проступки, винов-нитъ подпада на туй отъ наказаніята, опредѣлены за сторенитъ проступки, които мировитъ сѣди признае

по-строга за виновнитъ. Тъмничнитъ затворъ ся признава всякоги за наказание по-строга, нежели запираньето или глоба. Съвокупностьта на проступкитъ ся счита всякоги за обстоятелство, което увеличава вината.

15. Опытанье да стори проступкъ, сирѣчно по собствената воля на подсѣдимитъ, не поддѣжи на наказание.

16. Проступки противъ честиа и правата на частны лица означены въ членове, (73, 98—111 и 113 120) подпадатъ на наказание не иначе, освѣнь по жалба отъ обиденитъ, повреденитъ или ущетенитъ, или отъ тѣхнитъ сърѣдги и общо отъ тѣзи, които сж длѣжны да иматъ грижа за тѣхъ.

17. Кражбата, влѣхството (мошеничеството) и присво-ваньето на чуждо имѣщество между сърѣдитъ, а еще меж-ду родителитъ и дѣцата, поддѣжи на наказание не иначе освѣнь по жалба отъ ущетеното лице.

18. Означенитъ въ членове 16 и 17 проступки не поддѣжтъ на наказание, когато обиденитъ или ущетенитъ ся помири съ виновнитъ.

19. Виновнитъ ся освободяватъ отъ глоба, когато кражбата, влѣхството и присвоиваньето на чуждо имѣ-щество въ разстояніето на една година, а другитъ проступ-ки, въ разстояніе на шесть мѣсяци, отъ времято на из-вършваньето имъ, не сж станали извѣстны на мировитъ сѣди или на полиціята, или когато въ продълженіе на сжщитъ срокове не е ставало за тѣхъ никакво произ-водство.

20. Опредѣленото отъ присѣдана наказание ся отмѣнява:

1) поради смъртьта на осжденитъ, и

2) по слѣдствіе на помръванье съ обиденитъ въ показанитъ отъ законътъ случаи (чл. 18).

21. Запрѣнитъ въ замѣна на глоба ся освободяватъ, когато внесжтъ частьта отъ глоба, която е съраз-мѣрна съ останлѣитъ срокъ на запираньето или на работата.

22. За сторенитъ чрезъ проступкъ повреди и щеты, виновнитъ сж длѣжны да възнаградятъ увреде-нитъ или ущетенитъ.

23. Въ случай на не състоятельность на осжденитъ да заплати възнагражденіето и глоба, отъ имѣществото му ся покрива най-напредъ възнагражденіето за повредата или щетитъ и ся допльнятъ всичкитъ безспорны исканія отъ виновнитъ, а глоба ся взема отъ останлѣлото му имѣ-щество.

24. Когато погрѣшката сѣстои въ неиспълненіе на законътъ или на предписаніята на дѣйствиущитъ въ си-лата на законътъ власти, независимо отъ глоба, осждатъ ся да изпълнятъ, по възможность, туй което сж пропустили

25. Глобата и паритъ, събраны отъ продажбата на отнетитъ вещи постѣпватъ, освѣнь случаетъ указаны по имя въ тоя уставъ, въ капиталъ за устройство на помѣ-щеніе за осжденитъ отъ мировитъ сѣди за запиранье.

ГЛАВА ВТОРА.

За проступки противъ редьта на управленіето.

26. За неиспълненіе на законнитъ распорѣжданія, ис-канія, или постановленія на правителственитъ и поли-цейски власти, а сжщо и на общественитъ учреждения, когато въ тоя уставъ не е опредѣлено затуй друго на-казаніе, виновнитъ ся наказватъ:

на глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

27. За преслушанье на полицейскитъ и на други стражари, а още и на селскитъ начальници при изпълне-ніето тѣхнитъ длѣжности, когато исканіята на тѣзи лица сж были законны виновнитъ подпадатъ:

на глоба не по-горня отъ пятнадесать франка.

Когато прослушаніето е сторено на жандармы и на други полицейски служители, наредены за опазванье редьтъ при многочисленно събрание народъ, тогава виновнитъ подпадатъ:

на запираніе не по-горѣ седмьдни, или на глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

28. За оскърбленіе полицейски или други стражари, служители на сѣдебны и правителствены мѣста, а още на

полекитъ и мѣстны стражи во время на изпълненіето на длъжноститъ имъ, виновнытъ подпадатъ :

1) въ случай на словесны обиды: съ забирање не повече отъ пятадесетъ дни, и съ глоба не повече отъ сто франка.

2) въ случай на обида чрезъ дѣйствиє: съ забирање не повече отъ три мѣсяца.

На сжитѣ наказанія подпадатъ виновнытъ въ оскърбленіе на длъжностны лица отъ околїско и селско управление во время на изпълненіето на тѣхнытъ обязанности.

29. За истребленіе или за развала на поставенытъ по распореджане на Правителството предпазителны и дѣлжны знакове, или други, които служатъ за означеніе на границы, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ три мѣсяца, или на глоба не по-горя отъ триста франка.

30. За повреда или истребленіе на поставенытъ, по распореджане на законнытъ власти, гербове, надписи или обявленія, а сжко за повреждане на публичны памятници, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не погорѣ отъ сто франка.

ГЛАВА ТРЕТЯ

За простѣпки противъ благочиніето, редѣтъ и спокойствіето.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

За нарушеніе на благочиніето во время на богослуженіе.

31. За нарушеніе на благочиніето въ църква, въ параклисъ, или въ другій молитствененъ домъ, чрезъ неприличенъ выкъ и шумъ, или чрезъ неблаговидны постѣпки виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

32. За нарушеніе, вѣнъ отъ молитвеннытъ зданія, благочиніето во время на священнослуженіе съ общенародны увеселенія, или съ каквито да е безчинія, които пречатъ на божественната служба, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ пятадесетъ дни, или на глоба не по-горѣ отъ пятадесетъ франка.

На сжщата глоба подпадатъ виновнытъ въ нарушеніе на благочиніето при тържественнытъ шествія или празденства.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

За нарушеніе редѣтъ и спокойствіето.

33. За свады, сбиванье, юмрученъ бой, или за другій родъ буйство въ публичны мѣста, и общо за нарушеніе общественната тишина виновнытъ подпадатъ :

на забирање не повече отъ седмъ дни, или не повече отъ двадесетъ и пять франка.

Ако ли въ тѣзы нарушенія ся случи да участвувать множество человекы, които не ся разиждатъ по исканіето на полиціята, тогава упорствующитѣ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць или на глоба не повече отъ сто франка;

а ако е нужно да ся прекрати безредицата съ сила, ако и безъ употребеніе на оржіе, тогава тѣ подпадатъ :

на забирање не повече отъ три мѣсяца, или на глоба, не погорѣ отъ триста франка.

34. За нарушеніе редѣтъ въ публичнытъ събранія, или во время на общенародны веселбы, театралны представленія и тѣмъ подобны, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ седмъ дни, или на глоба не по-горѣ отъ двадесетъ и пять франка.

35. За открыванье безъ надлѣжащето разрѣшеніе, когато то ся иска отъ законътъ, на общенародны игри, веселбы или театралны представленія, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горя отъ двадесетъ и пять франка.

36. За отварянъето на казина, готварници, питейны и подобны заведения въ неозовлено время, и сжко за доущанье въ тѣхъ неозовлены увеселенія или игри, или и безчинства и безредицы виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ пятадесетъ франка.

37. За срамны, или съединены съ съблазнь, дѣйствиія въ публично мѣсто, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не по-горѣ отъ сто франка.

38. За неиспълненіе на распореджаніята на правителственнытъ или общественны власти, които ся отнасятъ до запреварване неозовеностъ, до пресичаванъето на вреднытъ отъ него послѣдствія виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

39. За публично показване или распространене на явно съблазнителны издѣлія и изображения, виновнытъ освѣнь уничтоженіето на тѣхъ предметы подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ седмъ дни или на глоба не повече отъ сто франка.

40. За устройство на запретины игри въ карты, табли и тѣмъ подобны, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не повече отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

41. За ходенъе, безъ надлѣжащето дозволеніе, съ книги или съ образы за събиранье милостыня за църкви, монастыри и други богоугодны заведения, виновнытъ освѣнь отнеманъето на събранытъ имъ пары, подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ двадесетъ и пять франка.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За простѣпки противъ общественното благоустройство.

42. За засыпване рѣкы, каналы, источники или кладенцы съ хвърлянье камъны, пѣськъ и тѣмъ подобны вещества, отъ които може да ся развали водата, а още за неиспълненіе на обязаността да чисти кладенцытъ и да ги държи въ исправностъ, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не повече отъ десетъ франка.

43. За прокарване подземны трѣбы отъ помійнытъ ямы и заходы въ градскитѣ трѣбы, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по вече отъ сто франка.

44. За непазене правилата за чистотата на улицытъ, а още за доущанье добытъкъ да ходи по тѣхъ тамъ, гдѣто е запретино, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горя отъ пять франка.

45. За хвърленье смегъ, нечистоти и умрель добытъкъ не въ назначеното за туй мѣсто, виновнытъ подпадатъ : на глоба не по-горя отъ пять франка за всякій возъ или за всякій добытъкъ.

46. За ловенъе рыба, птицы и дивѣчь въ запретино время, въ неозовены мѣста, съ запретины начини, или пазенъе на предписанытъ правила, тѣи и за развалянье на птици гнѣзда и за продаване дивѣчь въ неозовено время виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ двадесетъ и пять франка.

ГЛАВА ПЕТА.

За нарушеніята уставътъ на паспортнытъ.

47. За отиванье вѣнъ отъ границата безъ вземанье на установенытъ паспортъ, виновнытъ, слѣдъ завръщанъето имъ подпадатъ освѣнь заплата на установенытъ сборъ :

на глоба не по-горя отъ тройната за паспортнытъ заплата.

Туй правило не ся распространява на тѣзы случаи въ които виновнытъ подлѣжатъ на по-строга наказаніе за престѣпны дѣйствиія, извършены отъ тѣхъ преди отиванъето имъ за граница или въ него время

48. За самоволното оставенъе на мѣстото, назначено за жителство по законно распореджане на надлѣжащата сдѣбна или правителствена власть, а сжко за самоволно връщанье въ мѣста, отъ които виновнытъ сж испхдени, тѣ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ три мѣсяца, или на глоба не повече отъ триста франка.

49. За укrywанье на лица обвиняемы предъ мировытъ сдѣя, а сжко за осждены на забирање или на тѣмниченъ затворъ, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць или на глоба не по-горѣ отъ сто франка. Родителитѣ, братіята и сестрытъ ся исключаватъ отъ това наказаніе.

ГЛАВА ШЕСТА.

За нарушеніе уставытъ строителныйтъ и на пхтищата за съобщеніе.

50. За построиванье или за вѣншно поправкање на зданіе безъ надлѣжащето позволеніе, когато ся то иска отъ законътъ, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не повече отъ пятадесетъ франка.

51. За нарушеніе на предписанытъ отъ строителныйтъ уставъ правила за технически или други построенія, виновнытъ въ туй подпадатъ.

Когато сж нарушены правилата установены за личната опасность: на глоба не по-горѣ отъ сто франка;

А въ другитѣ случаи не по горѣ отъ двадесетъ и пять франка.

52. За престѣпване правилата, постановены за устройството на улицытъ, мегданытъ, калдарьмытъ, мостовытъ, напречнитѣ каналы, тротуари и окопы, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ пятадесетъ франка.

53. Освѣнь глобытъ, означены въ членоветѣ 50—52, виновнытъ сж обвезаны да поправятъ или да развалятъ въ опредѣленытъ отъ сдѣята срокъ всичко, що е построено отъ тѣхъ неправилно, ако доущитъята неисправностъ ся признае вредителна за общественната безопасность, или за народното здравье.

54. За неисправното обдържанье на тротуарытъ, мостоветѣ, калдарьмытъ и пхтищата, виновнытъ, които и подирь напомянье не сж пристѣпили да ги поправятъ, подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ двадесетъ и пять франка

55. За развала на тротуарытъ, мостчета, мостове, пхтища и шоссета, или на рѣшеткитѣ имъ, на окопы, стѣлопове, дървета и тѣмъ подобны, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ пятадесетъ франка.

56. За повреждане по пхтищата мостове, бродове язове и тѣмъ подобны, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ пятадесетъ дни, или на глоба не повече отъ пятадесетъ франка.

57. За попречване на минуване по мостоветѣ, тротуарытъ, или по пхтищата и улицытъ, чрезъ оставенъе по тѣхъ на предметы или по другій начинъ, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не повече отъ пять франка.

58. За неозаванье на правилата, установены за каранье кола по шоссетата и по други пхтища, виновнытъ въ туй кираджи подпадатъ :

на глоба не повече отъ единъ франкъ за всяки кола.

Коммисіонерытъ и приказчикитѣ при колата, които сж виновны за доущанье на тѣзы нарушенія, подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

59. За прекарване, преминуване или за пренасянье нѣщо презъ желѣзнытъ пхть тогава, когато то не е позволено, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не повече отъ пятадесетъ франка.

ГЛАВА СЕДМА.

За нарушеніята на пожарнытъ правила.

60. За устройството на собы, огнища, кумини и тѣмъ подобны, безъ опазване правилата, установены за предпазване отъ пожары, масторытъ или распоредителитѣ на работата подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ пятадесетъ франка.

61. За непазене предписанытъ пожарны правилы за чистенъе куминитѣ, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

62. За приготвенъе или държенъе нефто-запалителны вещества въ опасны отъ огнь мѣста или безъ надлѣжащето предпазване, а още за горенъе и освѣщенія безъ пазене на установенытъ правила, виновнытъ подлѣжатъ :

на глоба не по-горѣ отъ двадесетъ и пять франка.

63. За неозаванье на установенытъ правила на предпазливостта при употребеніето на огнь въ живѣльщата, за пушенъе тютюнъ въ шлевницытъ, горницитъ и тѣмъ-подобны, а още за неманье сждове съ вода или наогасителны такмы въ тія случаи, когато туй е предписано, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

64. За пушенъе тютюнъ въ мѣста, гдѣто е то запретино, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ единъ франкъ.

65. За вкарване корабъ въ пристанището, преди стоваренъето на леснозапалителнытъ вещества, които ся намѣрватъ въ него, а още за спхранье или стоваренъе на корабъ съ таквизи вещества, въ ненадлѣжащето разстояніе отъ другитѣ кораби, виновнытъ, ако тѣ не сж были принудены на туй отъ буря, или отъ други обстоятелства, подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ три стотинны франка.

66. За нарушеніе правилата на предпазливостта отъ огнь вѣнъ отъ мѣста за живѣнье, именно :

а) за кладенъе огнь или за непредпазливото му употребеніе въ близко разстояніе отъ лѣсове, шубьрки, нивы пожежты или непожежты, слама, сѣно, градины, мостове или зданія;

б) за неогасяване огньтъ при оставенъе на мѣстото, гдѣто той е былъ накладенъ;

в) за изгаряње на шубьрки, трѣвы, корены, прѣчки и тѣмъ подобны безъ пазенъе на предписанытъ правила, или въ неозовено время;

г) за ваденъе катранъ или смола, горенъе вхлища и приготвенъе на поташа безъ опазване на предписанытъ предпазителны мѣрки, или въ неозовено время:

виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

67. За неявяване на пожарытъ съ надлѣжачытъ огнегасителны оржіе въ градоветѣ и селата, гдѣто туй е установено, а сжко за неявяване, безъ уважителны причины, по призованіе отъ началството, на пожары въ лѣсоветѣ, или за самоволно оставенъе мѣстото на пожарытъ, виновнытъ подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

68. За необажданье на полиціята въ надлѣжащето время за станжлытъ пожары, обяванытъ за туй лица подпадатъ :

на глоба не по-горѣ отъ десетъ франка.

69. За сторенытъ простѣпки означены въ членоветѣ 60—65, когато отъ туй е станжлъ пожары, виновнытъ подпадатъ :

на забирање не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не по-горѣ отъ сто франка.

ГЛАВА ОСМА.

За нарушение на почински и телеграфически Уставы.

70. За груба обхода съ пхтницитѣ, сжцо за неопазване правилата установени за починското фздене, виновнитѣ въ туй пощесдържатели, тѣхнитѣ повѣренны, писары, прикашчики, пошари, ямщики или колары подпадатъ:

на запиране не повече отъ седмъ дни или на глоба не по горѣ отъ двадесать и пять франка.

71. За повреждане, по непредпазливостъ, принадлежноститѣ на телеграфитѣ, отъ които може да произлѣзе спиране на телеграфическитѣ съобщенія, виновнитѣ, ако за стореното повреждане неизвѣстѣтъ безъ забава телеграфното началство, подпадатъ:

на глоба не по-горѣ отъ пятнадесать франка.

ГЛАВА ДЕВЯТА.

За простѣпки противъ народното здравье.

72. За неопазване на предписанитѣ отъ законѣтъ общи мѣрки предпазителны противъ прилипчавитѣ и заразителны болѣсти, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

73. За съобщаване на друга заразителна болѣсть, произходяща отъ непотребство, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ два мѣсяца, или на глоба не по-горѣ отъ двѣстѣ франка.

74. За цѣрене съ користо намѣрене, въ случай на повреждане отъ туй, виновнитѣ, които нѣматъ право да ся занимаватъ съ врачесна практика, подпадатъ:

на запиране не по вече отъ три мѣсяца, или на глоба не повече отъ триста франка.

75. За приготовленіе за продажба, сжцо и за продажба, безъ надлѣжащото разрѣшеніе, лѣкарственны вещества и съставы, въ случай на повреда отъ тѣхъ виновнитѣ, освѣнь отнеманъето на намѣренитѣ у тѣхъ материали и вещества въ полза на мѣстнитѣ болници, подпадатъ:

На глоба не по-горѣ отъ сто франка.

76. За погребяване мъртвы въ неназначенитѣ за туй мѣста, или безъ опазване на установенитѣ правила, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ пятнадесать дни, или на глоба не повече отъ пятдесать франка.

77. За отваряне безъ надлѣжащото разрѣшеніе гробове на мъртвы тѣла, за пренасянъето имъ въ други мѣста виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не по-горѣ отъ сто франка

78. За привозене мъртво тѣло отъ заграница, или за прѣнасянъето му отъ единъ окръгъ въ другій, безъ надлѣжащото разрѣшеніе, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не по вече отъ двадесать и пять франка.

79. За устройство на залханы безъ опазване на установенитѣ правила, сжцо за оставене при залханитѣ нечистотитѣ недвижноти виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не по горѣ отъ сто франка.

80. За развала на водата въ чюшмытѣ, кладенцитѣ и въ други подобны мѣста, гдѣто ѣ употребяватъ за пиене виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ седмъ дни, или на глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

81. За необаждане поевяванъето зараза по добытакитѣ, сжцо за неприямане установенитѣ мѣрки за предпазване противъ заразата на добыткитѣ и мѣра на скотътъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

82. За прекарване добыткѣ безъ установеній преглѣдъ, притежателитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ единъ мѣсяць.

83. За нарушение правилата да ся коли добыткѣ неинакъ, освѣнь въ залханитѣ (тамъ гдѣто ги има), виновнитѣ подпадатъ:

на запиране непогорѣ отъ три дни, или на глоба не повече отъ десать франка.

84. За приготвене за продажба, или за продажба на нѣща заядяне или за пиене, вредны за здравіето или развалены, сжцо за направа на сждове отъ вредителны за здравіето матеріялы виновнитѣ, освѣнь уничтоженіето на тѣзы ястыя, питія и сждове, подпадатъ:

на запиране не повече отъ единъ мѣсяць, или на глоба не по горѣ отъ сто франка.

85. За непазене чистота при продажбата на нѣщата за ядене, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ пятнадесать франка.

ГЛАВА ДЕСЕТА.

За погрѣшкитѣ противъ личната безопасность.

86. За гърмене съ огнестрѣлно или съ друго

опасно оржжіе, въ мѣста, гдѣто е туй запретено; сжцо за държене баруть повече отъ позволеното количество, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ десать франка.

87. За невардене на надлѣжащата предпазливостъ при хвърлянъето камъне, или други твърды предмети, при изхвърлене или изливане на нѣщо; сжцо при стоваряне и извозене на тяжести, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ десать франка.

88. За държане дивы звѣрове безъ опазване мѣркитѣ, необходимы за опазване на обществената безопасность; сжцо за пуцанъето имъ, отъ непредпазливостъ, отъ мѣстото на държанъето имъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ три мѣсяца, или на глоба не повече отъ триста франка.

89. За неприемане установенитѣ мѣрки за устранене на опасность, която може да произлѣзе отъ домашни животны, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ десетъ франка.

90. За пуцане куче или друго животно противъ человекѣ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ пятнадесать дни, или глоба не повече отъ пятдесать франка.

91. За припускане съ кола или съ конь въ градовѣтъ и въ селата; сжцо за предаване управленіето на коньѣтъ на лице неспособно или пияно, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ седмъ дни, или на глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

92. За негуране подпорки на ветхи плетяца, ограды сжцо за негуране предпазители знакове или ограды при построяване зданія и при други работы, или пакъ около кладенцитѣ, помийнитѣ транове и общо въ тѣзы случаи, когато оградитѣ или предпазлитѣ знакове сж необходимы за личната безопасность, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ пятдесать франка.

93. За не о осторожно поставене сакіи съ цвѣтя и подобны нѣщата на прозорцитѣ; сжцо за недостаточно заковаване на обявленіята, прозоричнитѣ капаци, виновнитѣ подпадатъ:

на глоба не повече отъ десать франка.

94. За превозене хора въ ветхи кола или съ слабы конье, и общо за нарушение правилата за безопасностьта предписанны за рѣчнитѣ преминуванія, виновнитѣ подпадатъна глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

95. За незапазване шенцитѣ който не може, безъ очевидна опасность, да ся предоставя на себеси, продавачитѣ въ питейнитѣ заведенія подпадатъ:

на глоба не повече отъ пять франка.

96. За извършване простѣпки, означены въ членове 51, 56, 59, 75, 80, 86, 87, 89-95; въ случай ако ся причини нѣкому рана или повреждане на здравъето, нѣ когато отъ туй не е послѣдовала смърть виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ единъ мѣсяць, или на глоба не повече отъ сто франка.

97. За извършване надѣйствиe, ако и непредвидѣно въ тоя уставѣ, нѣ явно по непредпазливостъ, въ случай на нараняване или повреждане въ здравіето, когато отъ туй не е послѣдовала смърть, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ седмъ дни, или на глоба не повече отъ двадесать и пять франка.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА.

За оскърбеніе на честиъта, за заплашванія и занасиліята.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЪРВО.

За оскърбеніе на честиъта.

98. За наносене обыда, съ думы или на писмо виновнитѣ подпадатъ:

на запиране непогорѣ отъ пятнадесать дни, или на глоба не повече отъ пятдесать франка.

99. За наносяне обыда, съ думы или писменно съ обмыслено изъ напредъ намѣрене, или въ публично мѣсто, или въ многолюдно събраніе, а сжцо на лице, което ако и да не е роднина съ обидникѣтъ по въсходяща линія, нѣ има, по особыи къмъ него отношенія, право и на особно уваженіе, или на лица отъ женскій полъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по-горѣ отъ единъ мѣсяць, или на глоба не по-горѣ отъ сто франка.

100. За наносене обыда, съ думы или писменно на роднина по въсходяща линія, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ три мѣсяца.

101. За наносене обыда съ дѣйствиe на лице което не е роднина съ обидникѣтъ по въсходяща линія ако поводъ е былъ даденъ отъ самытъ обыденъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ пятнадесать дни, или на глоба не повече отъ пятдесать франка.

102. За нанесене обыда съ дѣйствиe, безъ всякій поводъ отъ страна на обыденитѣ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ единъ мѣсяць.

103. За наносене обыда съ дѣйствиe, съ обмыслено по напредъ намѣрене, или на публично мѣсто, или въ многолюдно събраніе, а сжцо на лице, което ако и да не е роднина съ обидникѣтъ по въсходяща линія нѣ има, по особыи къмъ него отношенія, право на особно уваженіе, или на лице отъ женскій полъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ три мѣсяца.

104. За клевета съ думы или писменно, виновнитѣ подпадатъ: на запиране не по горѣ отъ два мѣсяца.

Ако ли съ клеветата е оскърбена честиъта на жена или на лице, което ако и да не е роднина съ виновнитѣ по въсходяща линія, нѣ което по особыи къмъ виновнитѣ отношенія, имало е право на особно уваженіе, тогава виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не по горѣ отъ три мѣсяца.

105. За разобаждане съ намѣрене да оскърби чистиъта да е честиъта, на свѣдѣнія, съобщены нему тайно, или узнати чрезъ отваряне на чуждо писмо или съ други противузаконенъ начинъ, виновнитѣ подпадатъ:

на запиране не повече отъ пятнадесать дни, или глоба не повече отъ пятнадесать франка.

106. Означенитѣ наказания отъ 93 чл. и до тукъ не ся прилагатъ, когато и противната страна е направила сжца или по голѣма обыда.

ОТДѢЛЕНІЕ ВТОРО.

За заплашване и насиліе.

107. Когато нѣкой заплашва нѣкого, че ще му направи нѣщо, виновнитѣ, ако не ся докаже, че е ималъ користна или друга престѣпна цѣль наказва са: или съ запиране не повече отъ петнадесать деня: или съ глоба не повече отъ четыредесать и пять франки.

108. За заканване на-думы че нѣкой ще убие нѣкого, или ще го запали, виновнитѣ, който не е ималъ користна или друга престѣпническа цѣль ся наказва:

съ запиране не повече отъ единъ мѣсяць, или глоба не повече отъ сто франка.

109. Кога горѣказаното въ придущитѣ членъ заканване е направено писмено, виновнитѣ ся наказва:

съ запиране не повече отъ два мѣсяца, или глоба не повече отъ двѣстѣ франки.

110. За самоуправство, както и за всяко насилетвіе, обаче безъ да ся причини тежкѣ бой, раны и повреждане виновнитѣ ся наказватъ:

съ запиране не повече отъ три мѣсяца.

ГЛАВА ДВНАДЕСЯТА.

За простѣпки противъ семейнитѣ права.

111. Когато ся отказватъ да помагатъ на родителитѣ си за нуждитѣ презъ животѣтъ имъ на старо время тѣзы отъ дѣтата имъ, които иматъ достаточны средства, ся наказватъ:

съ запиране не повече отъ три мѣсяца;

освѣнь това принуждаватъ ся да даватъ на родителитѣ си съразмѣрна помощъ споредъ сѣстояніето си.

112. Виновнитѣ родители, или въобще лица, които сж длѣжны да отглѣдватъ едно дѣте, ако го подхвърлятъ или оставятъ, нѣ не на таквози мѣсто, гдѣто не може да ся очаква че ще го намѣри нѣкой, ся наказватъ:

съ запиране не повече отъ три мѣсяца.

ГЛАВА ТРИНАДЕСЯТА.

За проступки противъ чуждо имжество.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЪРВО.

За произвольно ползоване отъ чуждо имжество и поврежданъето му чрезъ това.

113. За самоволно дѣйствиe върху чуждо имжество, нѣ не обаче кражба както: за бране овозція или плодове, зарзаваты, ягоды, гжбы отъ чужди земли, за повреда на дървета, кжсане цвѣтя въ чужды градины; за сѣчене трънке както и за вадене пѣскѣ или прѣсть и др. т. виновнитѣ ся наказватъ:

съ глоба не повече отъ 10 франка.

114. За минване съ конье или кола презъ чужды ливады или нивы, до като не сж покосены или поженжты, виновнитѣ ся наказватъ:

съ глоба не повече отъ 10 франка.

115. За прекарване добыткѣ презъ чужды ливады или пасебиза, както и за пасеніе въ чужды мѣста, до като не сж косены, виновнитѣ ся наказватъ:

съ глоба не повече отъ десать франка.

116. За прекарване добыткѣ презъ градины, бостаны обраны лозя или други мѣста оградены съ плетъ, ровъ (трапъ) или съ другій кой да е начинъ, съ който ся показва че ся запрѣщава влизанъето въ едно мѣсто, виновнитѣ ся наказватъ:

съ глоба не повече отъ 25 франка.

117. За искарване каманакъ, нечистотии, лешове и други мръсотии на чужды земли, выновныгъ ся наказватъ: съ глоба не повече отъ десять франка.

118. Който ся протиვი на падаргъ (полякъ) и не дава добыткътъ си, който е потыкаль или развалиль нѣкое мѣсто, както и за самоволното отвѣрване и откарване назаприянь или завързанъ добыткъ (отъ полякъ), выновныгъ ся наказватъ:

съ глоба не повече отъ десять франка.

119. За чупенъе плетица, събаряне дувары, развалене на хендецы и др. т. выновныгъ ся наказватъ: съ глоба не повече отъ 25. франка.

120. За бой или повреждение чуждый добыткъ, выновныгъ ся наказватъ:

или съ заширане не повече отъ единъ мѣсяць, или съ глоба не повече отъ сто франка.

ОТДѢЛЕНІЕ ВТОРО.

За кастрене чужды дървета, сѣченъе въ чужды курии и бранъе дърва въ чужды бранища.

121. За бранъе или откарване дървье и други дървени произведения оставены за пазене на нѣкое мѣсто, выновныгъ ся наказватъ:

съ това наказаніе, което е опредѣлено за кражба.

122. За бранъе дърва въ чужда корія, както отъ дѣно или отъ върхъ, тѣй и отъ паднхли и строшены дървета, макаръ и да не сж искараны отъ коріята, выновныгъ освѣнь като върхъ сѣченыгъ дърва или стойността имъ, нъ ся и наказватъ:

за пѣрвый и второй пѣтъ: да платѣтъ двойно това, което сж отсѣкли или повредили; а за третій и повече пѣти, освѣнь това и съ заширане отъ единъ до три мѣсяцы.

Заб. За повторене не може да ся счита сѣченъе или бранъе дърва, което макаръ и да не става за пѣръв пѣтъ, нъ става слѣдъ двѣ години, отъ когато е имало приговоръ по таквози дѣло.

123. Не ся считать выновны:

1) тѣзы, които собирать сѣчки или гнили дърва, които не влизать за въ работа нъ въ малко количество, колкото една сырмашкина може да завдигне на гърбъ;

2) тѣзы, които отсѣкъжт нѣкой сѣкъ за да поправятъ нѣщо счупено отъ колата си, които сж счушили на туй мѣсто; нъ отъ това ся исключватъ посяанныгъ дървета по край пѣтищата.

124. Тѣзы, които прикрывать, или съ знанъе купувать крадены дърва или дървета, освѣнь като повѣржт назадь скрытѣ или купеныгъ си дърва или дървета, или стойността имъ:

за пѣръв пѣтъ и второй, плащать една глоба равна съ цѣната на купената или прикритата гора; а за третій и повече пѣти, освѣнь глобата, турять ся въ затворъ отъ единъ до три мѣсяца.

125. Когато нѣкой отъ горѣказанныгъ выновны не ся покорява на заповѣдѣтъ на горскійтъ началникъ или стражата, освѣнь глобата, която заслужа, зашира ся и за не повече отъ 1 мѣсяць.

126. Заплащанъето за скрываета или употреблената вече гора споредъ чл. 121—124 ся взема за въ полза на частныгъ лица или — за хазната, споредъ както принадлежи материятъ на частно лице или на хазната.

ОТДѢЛЕНІЕ ТРЕТО.

За кражба.

127. За кражба на единъ предмѣтъ, цѣната, на който не струва повече отъ триста франка, выновныгъ ся наказватъ:

съ затворъ въ тѣмница отъ единъ до три мѣсяцы.

128. Опредѣленыгъ въ тоя 127 чл. затворъ може да ся увеличи отъ три до шесть мѣсяцы:

1) когато кражбата е станжла въ черкова или въ другий молитвенъ домъ (обаче не отъ цѣрковно имѣщество и съ оскверненіе на святыня), или на гробницата, или отъ мѣртвецъ, нъ безъ да е раскопаванъ гробътъ;

2) когато кражбата е станжла ношъ;

3) когато за извършване на кражбата выновныгъ сж влѣзли презъ прозорець, или сж ся прѣкачили презъ стѣна, стоборъ, дуваръ или друга преграда, или когато сж ся вмѣкнули въ кѣщи съ измыслица;

4) когато е откраджто нѣщо, което е было необходимо за прехранванъето на ступанингъту му, и крадецътъ е знаятъ това;

5) когато кражбата е станжла отъ нѣколко сговорены лица, безъ обаче да е шайка;

6) когато кражбата е станжла въ присутственыгъ мѣста;

7) когато кражбата сж направили слуги, работницы, чирацы или други лица, които живѣжтъ у тогози, имѣществу, на когото е откраджто (нъ безъ сговоръ съ

други лица) и

8) когато кражбата е направена съ лице, което вече веднѣждъ е осждено за кражба или мошенничество.

129. Наказаніето, когато ся пада на выновныгъ за простѣпки, споредъ горнитѣ два членове (127 и 128), може да ся намали на половина:

1) когато крадецътъ отъ само себе си е вържлъ откраджтото нѣщо на ступанингъту му;

2) когато крадецътъ е направиль кражбата отъ голѣма крайность или е нѣмалъ средства за прехрана или работа, и

3) когато откраджтата вещь не струва повече отъ 4—5 франка.

130. За опытанъе да открадне, нъ несполучиль по независящи отъ крадѣнийгъ обстоятелства, а тѣй сжщо за участіе въ кражба или прикриванъе на крадцы или крадены нѣща, выновныгъ ся наказватъ като за кражба; нъ Мировыйтъ Сждъ има право да смалява на половинъ наказаніето споредъ обстоятелствата и лицата, които сж вземали участіе въ кражбата.

131. За продаване ексигъ, или купуване зяде, или за промѣняване купеното или продаденото; както и за друга измама въ количеството или качеством на една стока; а тѣй сжщо за измама въ плащанъето на едно нѣщо, или при размѣнуване на пары, выновныгъ, когато цѣната на нѣщото не надминува триста франки, ся наказватъ:

съ тѣмничень затворъ отъ единъ до два мѣсяцы.

132. Съ това наказаніе ся наказватъ и онѣзы:

1) които промѣнѣжт нѣща, които имъ сж были дадени за пазене, за пренасынъе, за превозанъе, или какво и да е было друго дѣйствіе;

2) които изваджт отъ нѣкого пары или други нѣща чрезъ лѣжовны извѣстия, или подъ видъ на изгодны предпріятыя, за мнимы разноски по нѣкакво дѣло, или по който и да е мошенническій начинъ вземѣтъ пары или други нѣща отъ нѣкого;

3) които, като сж получили парыгъ си за дългъ не сж вържли записѣтъ или расписката за смѣтката, или ся си взели и смѣтката и парыгъ безъ да означють въ нея че сж ѣ заплатили, съ намѣрене да поискѣтъ парыгъ и другий пѣтъ;

4) които сж си получили заплата на дългътъ, а не, сж вържли залогътъ, който е былъ оставень ерещу тоя дългъ, и

5) които безъ пълномощіе отдавать чуждо имѣщество въ полза на частны лица съ намѣрене да приборжт за своя полза парыгъ отъ тоя наемъ, или нѣкоя друга противозаконна печала:

133. Наказаніето означено въ горнитѣ два членове (131 и 132) може да ся увеличи до три мѣсяцы:

1) когато тоя простѣпкъ е направень отъ лице, веднѣждъ вече осждено за кражба или мошенничество;

2) когато е направено отъ нѣколко души сговорены;

3) когато за таквази измама сж направены нѣкои предварителны приготовления;

4) когато обманчикътъ по своето мѣсто-положеніе или званіе е внушаваль особенно довѣреніе къмъ себе си отъ измаменыйгъ;

5) когато е измаменъ малолѣтень, престарѣль, слѣпъ или глухъ-нѣмъ човѣкъ;

6) когато сж употребены нѣкои суевѣрны обряды за да ся достигне обманата, и

7) когато обманчикътъ ся е представляваль за слуга, довѣренникъ, или пълномощень на едно извѣстно лице, съ една речъ, когато е дѣйствуваль съ чуждо имя.

134. Наказаніята паложены въ горнитѣ три членове може да ся намалѣтъ до половинъ, ако простѣпкитѣ, които сж означены въ тѣхъ сж станжли споредъ обстоятельства изложены въ 129 чл., а за мошенничество обстоятелствата изложены въ 130 чл.

135. За присвояване или употребленіе чуждо движимо имѣщество, което е повѣрено за пазене, преносене, превозене или друго опредѣлено употребленіе выновныгъ, когато цѣната на растратеното имѣщество не надминава 300 франка, ся наказватъ:

съ затворъ въ тѣмница отъ три мѣсяца до шесть мѣсяцы.

Ако ли пагубата е станжла по лекомысліе и выновныгъ ся покажѣтъ готовы да ѣ вържѣтъ или заплатѣжтъ, то наказаніето ся намалява:

съ заширане не повече отъ три мѣсяца.

136. За присвоене намѣрены пары или вещи, или иманъе намѣрено въ чужда земя, выновныгъ, когато имъ е извѣстенъ ступанингътъ на намѣреного, ся наказватъ:

да платѣжтъ не повече отъ тройната сума на това, което сж намѣрили.

Когато подобно нѣщо ся повтори, тѣй сжщо когато на выновныгъ не само, че ступанингътъ на намѣреного нѣщо имъ е былъ извѣстенъ, нъ още и имъ е было искано да го

даджтъ на ступанингъту му, тогава выновныгъ за това ся наказватъ:

съ затворъ въ тѣмница отъ двѣ недѣли до шесть мѣсяцы.

137. За необявление, споредъ пріетый редъ, въ теченіе на три недѣли, за намѣреныгъ пары или нѣща извѣстно кому принадлежѣащи, выновныгъ ся наказватъ:

да платѣжтъ найдената сума или цѣната на утаеныгъ вещи.

138. Който купи или вземе въ залогъ имѣщество, което знае, че е крадено или придобыто съ измама, ся наказва:

съ заширане не повече отъ три мѣсяца, или съ глоба не повече отъ триста франка.

Нъ ако тѣзы простѣпки ся правятъ като занаятъ, выновныгъ ся наказватъ като за кражба.

139. Наказаніето за кражба, мошенничество и присвоение чуждо имѣщество или растратата му ся опредѣлява надъ выновныгъ по приговоръ на Окражнхтъ и Апелативныгъ Сждилища:

1) Когато престѣпныгъ дѣйствія сж направлены отъ священно служители на Православното или на другитѣ вѣроисповѣданія, или отъ длѣжностны лица, които ся намѣрватъ на господарственна или общественна служба, а тѣй сжщо и за военныгъ чинове отъ офицерско званіе.

2) когато сж направлены за третій пѣтъ или макаръ да сж и въ пѣрвый или второй пѣтъ, нъ за количество по горѣ отъ триста франка.

Министръ на Правосждіето

Хр. Стояновъ.

Трънскій Окраженъ Сждъ.

Обявленіе.

№ 31.

Долѣподписанный членъ-ислѣдователь при Трънскій Окраженъ Сждъ извѣстиваль, че Димитръ Гѣлжбовъ, житель отъ село Мурганъ на 5-ий май 1880 год. слѣдъ като убива брата си Гога Гѣлжбовъ, избѣгва безъ да ся знае на кждѣ.

Съгласно съ статья 851 отъ „Временныгъ Правила за устройството на съдебната часть въ България“ обявлява ся, че всякій, комуто е извѣстно мѣстопробываніето на обвиняваный да извѣсти на мѣстната власть, а тѣй сжщо и мѣстныгъ власти да вземать въ вниманіе това дѣренъе.

Белѣзыгъ на обвиняваный сж слѣдующитѣ: обвиняваный е 31 годишна възраст, бой высокъ, шивкавъ, очи шарены, мустацы русы и голѣмы, на дѣсната рѣка белѣгъ отъ сипаница (шаръ), дрехи кѣсы и бѣлы, шапка отъ морова чоха и елекътъ отъ червена чоха.

Търнь 16 май 1880 год.

Членъ-ислѣдователь Н. Каранфилловичъ.

(1—(245)—1)

Извѣстіе

На ¹⁰/₁₂ юлій идуцій, по 10 часѣтъ заранѣта на парходѣ „Взрывъ“ ще ся продаватъ съ аукціонень трѣтъ по приказанію Военнаго Министра два казенны пархода, които сж въ пълна исправность и готовы за плаванъе.

Желающитѣ да вземать участіе въ наддаванъето длѣжны сж преди открытіето на трѣтъгъ да внесѣжт залогъ двѣ хиляды франка въ злато.

Извѣстіе

¹⁰/₂₂ Юля въ Рушукъ, въ 10 часѣтъ утра на парходѣ „Взрывъ“ Будуть продоватъ съ аукціонъ по приказанію Военнаго Министра два казенны пархода въ полной исправности и готовности къ плаванію.

Желающіе принять участіе въ аукціонѣ должны предъ его открытіемъ внести 2 тысячи франковъ золотомъ залогъ.

(1—2)

Avis

Par ordre du Ministre de la Guerre aura lieu, a Roustchouk le ¹⁰/₂₂ Juillet à dix heures du matin à bord du bateau „VSRIV“ la vente à l'enchère de deux bateaux du gouvernement en parfaite condition et prêts à naviguer.

Les personnes qui désirent prendre part à cette vente doivent déposer comme cautionnement la somme de deux mille francs.

Изгубино боно.

Боно за тридесетъ полимперіяла, издадено отъ Коста Н. Горановъ на моя заповѣдъ съ падежъ на 16-ий текуцій юнй, ся е узгубило неджирасано отъ мене. Съ настоящето извѣстіе заапзавѣжт си правото върху стойността на това боно.

Ломъ-Паланка 16-ий Юнй 1880 год.
Ив. Т. Горановъ.
(1—(275)—1)